

ב"ה, - שער ארץ ישראל

ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא סימן קנה

צריך כל אדם לבקש מהשם יתברך שיהיה לו כסופין ונגועים לארץ - ישראל, וגם שיהיה נגועים לכל הצדיקים לארץ - ישראל. - והוא יוליכנו קוממיות לארצנו, הינו שאנו מבקשים ומתגעגעים לארץ - ישראל

להפילו בעצבות ועצלות חס ושלום, ולמנעו על - ידי - זה, חס ושלום, רק יעשה את שלו בזריזות ושמחה, ולא יסתכל על כל הבלבולים כלל, שכל זה הוא בחינת ארץ אפים, בחינת אמונה, בחינת כח הגודל וכח הצומח כנ"ל.

ודע, שארץ אפים תלוי בארץ - ישראל, כי שם זוכים לבחינת ארץ אפים. כי ארץ - ישראל הוא בחינת אמונה, כמו שכתוב (תהלים ל"ז). "שכון ארץ ורעה אמונה", וכמו שאמרו חז"ל (כתבות ק"י). "כל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוף. נמצא שארץ - ישראל הוא בחינת אמונה, ועל - ידי אמונה זוכין לבחינת אריכת אפים כנ"ל, דהינו שלא יוכל לבלבלו שום מונע ובלבול מעבודתו כנ"ל. נמצא שעקר עבודת איש הישראל, זוכין על - ידי ארץ - ישראל, שהוא בחינת אמונה, בחינת אריכת אפים, בחינת כח הגודל וכח הצומח, שעל - ידי - זה זוכין להתחזק בעבודתו, ולבלי להסתכל על שום מונע ומעכב ומבלבל, שאי אפשר לזכות לעבודת השם באמת כי - אם על - ידי - זה וכנ"ל.

ועקר גדל ההשתוקקות וההתלהבות של משה רבנו, עליו השלום, שהיה מתלהב לארץ - ישראל כל - כך, היה רק בשביל מדה זאת של אריכת אפים, מחמת שראה ששם בארץ - ישראל זוכין לבחינת ארץ אפים כנ"ל. וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת ל"א). "אמונה זה סדר זרעים". ועל כן פשיט לו אמונה, שהיא בחינת כח הגודל וכח הצומח, אזי אין מזיק לו שום דבר, ואינו ירא משום אדם ושום דבר, ומתפלל בחיות כראוי, ונוסע להצדיק, כי אינו מתירא ומתפחד משום ענין שבעולם. אבל פשיט חסרון באמונה, אזי אין לו כח הגודל וכח הצומח, ואזי הוא נרקב ממש, כמו החטה הנ"ל, ועל - כן יש לו עצבות ועצלות וכבדות, והוא נרקב ממש.

וזה בחינת ארץ אפים, הינו מה שאינו ירא משום דבר, ואינו משגיח על שום בטול ובלבול בעבודתו, רק עושה את שלו, זה בחינת ארץ אפים. שאין שום דבר יכול לבלבל אותו, כי לא אכפת לה שום דבר, רק עושה את שלו בעבודתו את השם יתברך.

כי ארץ אפים הוא תלוי בבחינת אמונה, כי כל זמן שיש עבודה זרה בעולם חרון אף בעולם (ספרי פרשת ראה), אבל על - ידי אמונה שהוא הפך עבודה זרה, נתבטל החרון אף, וזוכין לאריכת אפים, שהוא הפך החרון אף, הינו שזוכה על - ידי אמונה לאריכת אפים, שאיך אפו על כל דבר בלבול ומניעה שעובר עליו בתפלתו ועבודתו, שישביל הכל, ולא יתעצב ולא יתעצל על - ידי - זה כלל, רק יעצר רוחו ולא יכפת לה כלל, ויעשה את שלו בעבודתו, ויעבר על הכל, ולא יחוש על כל הבלבולים והמניעות כלל. שכל זה הוא בחינת ארץ אפים, שזוכין על - ידי אמונה, שהוא בחינת כח הגודל וכח הצומח. כי על - ידי - זה הוא גדל וצומח ומצליח בעבודתו, כי לא יוכל לבלבלו שום מונע

עצבות הוא מדה רעה מאד. ומה שהאדם אינו נוסע להצדיק, הוא מחמת עצבות וכבדות. וכן מה שאינו מתפלל כראוי, הוא מחמת עצבות ועצלות. הינו מחמת חסרון אמונה, כי בודאי אם היה לו אמונה שלמה, והיה מאמין שהשם יתברך עומד עליו, ושומע כל דבור ודבור שיוצא מפיו, ומאזין לקול תפלתו, ובודאי לא היה לו שום עצבות ועצלות וכבדות בתפלתו, ובודאי היה מתפלל כראוי. אך עקר בלבול התפלה, הוא בא מחמת חסרון אמונה. ועל - כן נופל עליו עצלות ועצבות, ומבלבל את תפלתו.

כי עקר העצבות והעצלות, הוא מחמת חסרון אמונה. כמו למשל, כשמניחין חטה בארץ טובה, אזי הוא גדל וצומח ופה, ואינו מזיק לו שום רוח ולא זיקים ורעמים, וזה מחמת שיש כח הצומח וכח הגודל, על כן אינו מזיק לו שום דבר. אבל כשנותנין החטה בארץ שאינה טובה לזריעה, אזי הוא נרקב בארץ, מחמת שאין לו כח הצומח וכח הגודל. ואמונה היא בחינת כח הגודל וכח הצומח, כמו שכתוב (אסתר ב).

"ויהי אומן את הדסה", לשון גדול, וכמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת ל"א). "אמונה זה סדר זרעים". ועל כן פשיט לו אמונה, שהיא בחינת כח הגודל וכח הצומח, אזי אין מזיק לו שום דבר, ואינו ירא משום אדם ושום דבר, ומתפלל בחיות כראוי, ונוסע להצדיק, כי אינו מתירא ומתפחד משום ענין שבעולם. אבל פשיט חסרון באמונה, אזי אין לו כח הגודל וכח הצומח, ואזי הוא נרקב ממש, כמו החטה הנ"ל, ועל - כן יש לו עצבות ועצלות וכבדות, והוא נרקב ממש.

וזה בחינת ארץ אפים, הינו מה שאינו ירא משום דבר, ואינו משגיח על שום בטול ובלבול בעבודתו, רק עושה את שלו, זה בחינת ארץ אפים. שאין שום דבר יכול לבלבל אותו, כי לא אכפת לה שום דבר, רק עושה את שלו בעבודתו את השם יתברך.

כי ארץ אפים הוא תלוי בבחינת אמונה, כי כל זמן שיש עבודה זרה בעולם חרון אף בעולם (ספרי פרשת ראה), אבל על - ידי אמונה שהוא הפך עבודה זרה, נתבטל החרון אף, וזוכין לאריכת אפים, שהוא הפך החרון אף, הינו שזוכה על - ידי אמונה לאריכת אפים, שאיך אפו על כל דבר בלבול ומניעה שעובר עליו בתפלתו ועבודתו, שישביל הכל, ולא יתעצב ולא יתעצל על - ידי - זה כלל, רק יעצר רוחו ולא יכפת לה כלל, ויעשה את שלו בעבודתו, ויעבר על הכל, ולא יחוש על כל הבלבולים והמניעות כלל. שכל זה הוא בחינת ארץ אפים, שזוכין על - ידי אמונה, שהוא בחינת כח הגודל וכח הצומח. כי על - ידי - זה הוא גדל וצומח ומצליח בעבודתו, כי לא יוכל לבלבלו שום מונע